

‘The Tribute’-winnares Irma zingt met ‘Ladies of Soul’: ‘Ineens komt mijn droom uit’

Irma Derby op het podium bij 'The Tribute: Battle of the Bands' Willam Rutten

Tekst: [Babette Bouwman](#)

Leestijd 7 minuten • 4 april 2026, 18:00

Na de winst van *The tribute: Battle of the Bands* werd zangeres Irma Derby (54) als gastartiest uitgenodigd door de *Ladies of Soul*. Dit weekend staat ze samen met hen in de Ziggo Dome.

Van 16 tot en met 19 april staan de vier beste acts uit *The Tribute: Battle of the Bands* in de Ziggo Dome. Irma is de leadzangeres van *Donna's Hot Stuff*, een eerbetoon aan Donna Summer. Samen met *Beach Boys' Best* veroverde de band een gedeelde eerste plaats. Ook is Irma op 3, 4 en 5 april gastartiest [bij de concerten van Ladies of Soul](#).

Bellen met Irma Derby

Ha Irma, gefeliciteerd met de gedeelde eerste plaats!

“Dank je wel! Ik kan het nog steeds niet geloven.”

Met wat voor gevoel begon je aan deze competitie?

“Ik vind *Donna's Hot Stuff* een hele te gekke en goede band, dus van tevoren dacht ik vol zelfvertrouwen dat we wel een plekje in de Ziggo Dome zouden scoren. Al was het maar een kwartiertje. Tot we de andere deelnemers ontmoetten, toen begon ik 'm echt te knijpen. De eerste plek leek héél ver weg.”

Wie zagen jullie als grootste concurrenten?

“*Beach Boys' Best*, natuurlijk. Die jongens zijn niet alleen ontzettend getalenteerd, maar ook onwijs leuk. De hele band is dol op ze. *Child of Destiny* en *William Janz & The Julio Band* vond ik ook erg goed. En dan kwam [Charl zingt Shaffy](#) er nog eens bovenop.”

Hoe was de sfeer achter de schermen?

“Het was een gezellige bende. Iedereen was lief en kon leuk met elkaar opschieten. Een warm bad, ook dankzij de productie en de meisjes van de make-up.”

Wat een ervaring.

“Ja, het was fantastisch. Tegelijkertijd voelt het alsof ik er zelf niet bij was. Ik zat in een soort van roes. Het podium opgestuurd worden en het wachten op de punten is me het meest bijgebleven. Op die momenten was de spanning het grootst. Het is gek om mezelf terug te zien: mijn oog valt altijd op een gekke blik of iets dat ik net verkeerd deed.”

Zijn er dingen die je anders had willen doen?

“Ik kan leuk zingen, maar ik vind het moeilijk om mezelf te horen praten op de een of andere manier. Soms klap ik daardoor een beetje dicht en weet ik niet wat ik moet zeggen. Als Johnny met de microfoon bij mij kwam, had ik wel iets lossier willen zijn. Volgens Angela kwam ik nu verlegen over, haha.”

Ben je niet verlegen?

“Helemaal niet, maar ik begrijp waar dat idee vandaan komt. Jaren geleden deed ik mee aan *The Voice of Holland* en aan *X Factor*, toen was ik wel onzeker. Ik ben nog steeds niet heel *out going*. Laat mij maar gewoon zingen. Ook ontweek ik de jury tijdens de optredens: dat vond ik ongemakkelijk. Als ik per ongeluk een blik opving van Spike, Angela of Cesar keek ik snel weg. Normaal kijk ik tijdens het zingen over het publiek heen, maar nu zaten daar ineens drie juryleden die me aan het beoordelen waren.”

Nam je die zenuwen ook mee naar huis?

“Mijn man stond erop om elke week een hotel in de buurt van de studio te boeken, zodat ik uitgerust op het podium stond. Die heeft me goed vertroeteld. Mijn kids ook, hoewel mijn dochter Chichi pas vlak voor de finale wist dat ik meedeed. Ze heeft het syndroom van Down en is altijd superenthousiast. Als ik haar drie weken van tevoren vertel dat haar verjaardag eraan komt, wijst ze me daar vervolgens elke dag op. Lief en leuk, maar ik zou er zenuwachtig van worden om steeds door haar aan het programma herinnerd te worden. ‘Mama komt op tv’, verklapte ik vlak voor de finale. Ze kon haar geluk niet op en is onze

grootste fan. Ze zat in het publiek en juichte het hardst van allemaal. Op haar werk en bij de hockeyclub laat ze iedereen trots filmpjes van de optredens zien.”

Van welk optreden heb je het meest genoten?

“Bij de laatste drie afleveringen begon ik de spanning los te laten en stond ik wat meer in mijn kracht.”

Wat zijn je favoriete Donna Summer-nummers?

“*State of Independence* vind ik fantastisch. Dat is een heel lang liedje dat langzaam groeit. Als ik de complete versie zing, slokt het me volledig op. *I Feel Love* is hartstikke sexy en heeft een house-dingetje, daar hou ik van. Bij *This Time I Know It's for Real* krijg ik het gevoel dat ik weer jong ben en op de kermis rondloop. En de hit *Last Dance*, natuurlijk. *MacArthur Park* ben ik gaan waarderen. Ik weet nog dat iemand op televisie dat zong en ik dacht: ‘wow, dat je dat durft’. Het is zo’n ingewikkeld nummer, dat ik het eerst niet wilde zingen. Gelukkig gaf de band me een zetje en is ook dit nummer niet meer weg te denken uit ons repertoire.”

Jij vindt gewoon alles mooi!

“Eigenlijk wel. Donna is een onderschat icoon. Pas bij het repeteren realiseerde ik me hoe moeilijk haar liedjes zijn en wat voor steengoede zangeres ze was. Met haar heldere stem kon ze heel hoog gaan en enorm uithalen. En of je er nou van houdt of niet: iedereen kent wel iets van haar muziek. Zelfs mijn 19-jarige zoon, haha.”

Wilde je altijd al zangeres worden?

“Daar dacht ik nooit over na, tot mijn moeder me op mijn elfde opgaf voor een talentenjacht in een buurthuis. Waarschijnlijk zong ik thuis regelmatig en was ze onder de indruk. Daarna is het balletje gaan rollen: op mijn vijftiende had ik mijn eerste plaat gemaakt en zong ik in bandjes. Dankzij mijn lieve moedertje, dus. Ik ben haar eeuwig dankbaar.”

Dat bracht je uiteindelijk bij ‘Donna’s Hot Stuff’. Hoe ging dat?

“Samen met saxofonist Bart van Ballegooijen kwam ik op het idee om een tributeband te beginnen. We overwogen een eerbetoon aan Aretha Franklin of Tina Turner, maar dat wordt al door zoveel mensen gedaan. Dus het werd Donna Summer. Heerlijk: ik ben gek op discomuziek.”

De band is vast dichterbij elkaar gekomen door jullie deelname.

“We waren al een hecht groepje en ik vond het allemaal al supermuzikanten, maar we zijn absoluut nog meer naar elkaar toegegroeid. Het is een en al liefde. We spelen nu drie jaar samen en met Renate en Joycelyn, de dansende achtergrondzangeressen, sta ik zelfs al dertig jaar op het podium. Dat zijn gewoon mijn zussen. We zijn niet meer de jongsten, dus het is heel mooi dat we dit nog mogen meemaken op onze leeftijd. Hopelijk is ons avontuur nog lang niet voorbij.”

Op naar waanzinnige shows in de Ziggo Dome.

“We hebben er zó’n zin in. Tijdens de afleveringen was ik tachtig procent aan het zingen en twintig procent aan het denken. Daar geef ik honderd procent: er zijn geen strenge juryleden meer die ons in de gaten houden en er hoeft niks meer gewonnen te worden. We gaan gewoon ons ding doen!”

Die week ervoor ben je gastartiest bij de ‘Ladies of Soul’. Wat ging er door je heen toen je de uitnodiging kreeg?

“Ik werd gebeld en wist niet waar ik het zoeken moest: dit heb ik altijd al gewild! Ik was ontzettend blij, maar ook zenuwachtig omdat mijn droom ineens uit kon komen. Er stond al iets in mijn agenda dus in de waan van het moment sloeg ik het af. Ik fokte mezelf daarna helemaal op: moest ik het toch doen? En zo ja, zou het wel goed gaan? Zouden ze me wel leuk vinden? Gelukkig werd ik de volgende dag opnieuw gebeld en stemde ik alsnog in. Na de eerste repetitie met de lieve ladies voelde ik me helemaal op mijn gemak.”

Is alles een beetje te combineren?

“Nou, [er komt ook een theatertour van Donna’s Hot Stuff aan](#). Het is allemaal heel druk, maar superleuk. Ik mag niet klagen en doe niks liever dan zingen. Dit zijn luxeproblemen.”

Gaat ‘Donna’s Hot Stuff’ nog lang door?

“Tuurlijk! Alles klopt: de muzikanten zijn goed, de muziek is goed, de sfeer is goed. Ik had bijna ‘nee’ gezegd tegen *The Tribute: the battle of the bands*, omdat ik me had voorgenomen om nooit meer op televisie te komen. Wat ben ik blij dat we het toch hebben gedaan.”

Lees verder onder de advertentie

Cesar had het zelfs over Las Vegas.

“Dat zien we wel zitten, haha! Touren door Duitsland is ook genoemd, want daar heeft Donna een tijdje gewoond. We zijn in ieder geval volop optredens aan het plannen in binnen- en buitenland.”